

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΠΑΣΧΟΣ ΜΑΝΔΡΑΒΕΛΗΣ

Η αναδιανομή της μιζέριας

Κάποτε ο δεξιός Ουίνστον Τσόρτσιλ είχε πει ότι «το εγγενές ελάττωμα του καπιταλισμού είναι η άνιση κατανομή της ευλογίας του. Η εγγενής αρετή του σοσιαλισμού είναι η ίση κατανομή της μιζέριας του». Αυτόν ήρθε να επιβεβαιώσει ο αριστερός βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ Γιώργος Κυρίτσος, ο οποίος σε άρθρο του επισημαίνει: «Αν πρέπει να κρατήσουμε μια ανάλυση της σημερινής πραγματικότητας μέσα από τα μάτια του αστικού στρατοπέδου, ας το κάνουμε μέσα από τα λόγια του προέδρου της Ν.Δ.: “Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ διεξάγει έναν ακήρυκτο ταξικό πόλεμο υπέρ των χαμηλότερων στρωμάτων και εις βάρος των ευπορότερων”.

Γι' αυτό ακριβώς ψηφίστηκε τον Σεπτέμβριο, για να μετακυλήσει όσο μπορεί τα βάρη στους μενουμευρωπαϊούς, και αυτό ακριβώς κάνει» (Αυγή 26.5.2016).

Η πρώτη ανάγνωση αυτού του άρθρου μάς οδηγεί σε μαύρες σκέψεις. Στη Δημοκρατία η κυβέρνηση

εκλέγεται από κάποιους, αλλά είναι κυβέρνηση όλων• οφείλει να ελαφρύνει το σύνολο των πολιτών και όχι να επιβαρύνει κάποιους. Μόνο τα δικτατορικά καθεστώτα τιμωρούν τους πολιτικούς αντιπάλους. Δεν ισχυριζόμαστε ότι ο ΣΥΡΙΖΑ έχει στόχο να μετατρέψει την Ελλάδα σε σοβιετική δικτατορία, από αυτές που μοίρασαν κουβερνταλίδικα τη μιζέρια σε όλη την Ανατολική Ευρώπη. Είναι ανίκανοι, ακόμη και γι' αυτό. Θα πούμε όμως ότι «ο πνιγμένος από τα μαλλιά του πάνεται». Η ηγετική ομάδα του είχε μόνο μία ιδέα, κι αυτή ήταν λάθος: εκβιάζουμε τους εταίρους, παίρνουμε τα λεφτά τους, τα σκορπάμε από το ελικόπτερο, διορίζουμε τους κολλητούς και κυβερνάμε δόξη και τιμή. Δεν είχαν καμιά πρόταση για διόρθωση των χρόνιων παθογενειών, ούτε κάποια σκέψη για παραγωγική ανασυγκρότηση. Τίποτε. Μόνο «πάρε τα λεφτά και σκόρπα...». Θα σχίσουμε το μνημόνιο με ένα νόμο κι ένα άρθρο κι όλα καλά...

Αφού δεν δούλεψε αυτό, και για να δικαιολογήσουν στον σκληρό πυρήνα του κόμματος τις πολλαπλώς καταστροφικές αυταπάτες τους, το γύρισαν στο «ταξικό τσάμικο». Δύο μαρξιστικά κολλυβογράμματα έμαθαν οι οπαδοί τους και μ' αυτά η ηγεσία του ΣΥΡΙΖΑ προσπαθεί να δικαιολογήσει τις φούρλες της. Φτιάχνουν νέες αυταπάτες, οι οποίες επίσης θα αποδειχθούν καταστροφικές. Μην ξεχνάμε ότι η αναδιανομή, η ενίσχυση του κράτους πρόνοιας, χρειάζεται κάποιο σχέδιο. Απαιτεί διάβασμα και δουλειά κι όχι στασίδι στα τηλεκαφενεία.

Το θέμα όμως είναι βαθύτερο από τις εξάψεις του κ. Κυρίτσου. Το πρόβλημα είναι ότι αυτές οι ανοπίες φλόγιαν επί μακρόν τις τάξεις της αυτοαποκαλούμενης «Προόδου». Ολόκληρες στρατιές αγράμματων αριστερών λιάνισαν σε συνθήματα την πλούσια μαρξιστική παράδοση και ονειρεύονται «ταξικούς πολέμους» (σε μια χώρα που δύο στους τρεις είναι μικρομεσαίοι), «δικτα-

τορίες του προλεταριάτου» σε έναν τόπο που οι αστοί πήραν των ομματιών τους κι έφυγαν, ενώ οι μόνοι προλετάριοι είναι οι μετανάστες• και ούτε καν το σύνολο αυτών: η πρώτη γενιά Αλβανών μεταναστών –όσοι τέλος πάντων έμειναν εδώ– έγιναν προκομμένοι μικρομεσαίοι. Πολλές χώρες καταστράφηκαν επειδή μεταμόρφωσαν τη μαρξιστική θεωρία σε ουτοπία, η Ελλάδα θα είναι η μόνη που καταστρέφεται επειδή η ηγεσία του ΣΥΡΙΖΑ μετατρέπει τη μαρξιστική θεωρία σε ανοπία. Δεν έχουν κάνει καμία –έστω λάθος– επεξεργασία μετάβασης σε μια πιο δίκαιη κοινωνία. Απλώς τσαλαβουτούν σε απαρχαιωμένα συνθήματα και παλιά γινάτια της σταλινικής Αριστεράς. Δεν κατανοούν καν ότι το πρώτο πρόβλημα της χώρας είναι η παραγωγή και έπεται η αναδιανομή. Αναδιανομή χωρίς πλεόνασμα δικαιώνει τον Ουίνστον Τσόρτσιλ. Και με τα μυαλά που κουβαλάει αυτή η κυβέρνηση, το μόνο που μπορεί να αναδιανείμει είναι η μιζέρια.

Η ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ Τάσος Παππάς

Αν τα πράγματα είχαν γίνει αλλιώς...

Απορούν τα κόμματα της αντιπολίτευσης με την απόφαση των βουλευτών της συμπολίτευσης (εξαιρείται η κ. Κατριβάνου) να ψηφίσουν το άθλιο, ανάληπτο και αντιλαϊκό πολυνομοσχέδιο που προβλέπει μέτρα-φωτιά για τα λαϊκά και τα μεσαία στρώματα, υποθηκεύει το μέλλον της χώρας, ξεπουλάει τη δημόσια περιουσία, καθιστά τον Σόιμπλε κυρίαρχο και εξαφανίζει τα τελευταία υπολείμματα εθνικής αξιοπρέπειας.

Τους εγκαλούν επειδή δεν άκουσαν τη φωνή της συνείδησής τους και τους προειδοποιούν ότι το τέλος τους θα είναι κακό - τους περιμένει το σκαμνί. Πάλι καλά που είναι γενναιόδωροι και δεν τους στέλνουν κατευθείαν στο εκτελεστικό απόσπασμα χωρίς την περιττή πολυτέλεια μιας δίκης. Τι θα γινόταν λοιπόν αν η κυβέρνηση δεν έφερνε αυτό το νομοσχέδιο; Δεν θα περνούσαμε την αξιολόγηση, δεν θα παίρναμε τη δόση, δεν θα πληρώναμε τις υποχρεώσεις μας στους θεσμούς, η χώρα θα χρεοκοπούσε και με τη βούλα πια και το Grexit θα ήταν το επόμενο στάδιο. Θα ήθελαν κάτι τέτοιο; Πιπέρι στη γλώσσα.

Ας δούμε τι άλλο θα μπορούσε να κάνει η κυβέρνηση. Να κατέθετε ένα τελείως διαφορετικό πολυνομοσχέδιο χωρίς άμεσους και έμμεσους φόρους, με μειωμένο θεαματικά τον ΕΝΦΙΑ, με παροχές στους χειμαζόμενους πολίτες και βεβαίως με ένα Ταμείο αποκρατικοποιήσεων ξεδοντιασμένο. Το πώς θα αντιδρούσαν οι θεσμοί το φανταζόμαστε; Θα το επέστρεφαν ως απαράδεκτο και θα απαιτούσαν από την κυβέρνηση να συμμορφωθεί προς τα υποδείξεις τους και να τιμήσει την υπογραφή που έβαλε στη συμφωνία του Αυγούστου του 2015, αλλιώς θα αποχαιρετήσει το ευρώ που ήξερε.

Πώς όμως θα αντιδρούσαν αυτοί που σήμερα είναι πολύ θυμωμένοι; Θα έβγαζαν αφρούς από το στόμα και θα φώναζαν για απαράδεκτες μονομε-

ρείς ενέργειες που εκθέτουν τη χώρα και προκαλούν μεγάλη κρίση στις σχέσεις της με τους εταίρους.

Οι πιο φανατικοί του μετώπου τού «ναι» θα έκαναν λόγο για το κρυφό σχέδιο του Τσίπρα που οδηγεί σκοπίμως στη δραχμή. Θα υποστηρίξει κάποιος ότι δεν εξαντλούνται εδώ οι υποθέσεις εργασίας, αφού υπάρχει και η εκδοχή του άλλου μείγματος, όπως διατυμπανίζει ο Κ. Μητσοτάκης. Σωστό. Μήπως όμως να μας την έλεγε για να βγάλουμε και εμείς συμπέρασμα; Το ότι δεν τη λέει μας κάνει καχύποπτους.

Ή δεν έχει άλλο σχέδιο και απλώς πουλάει φύκια για μεταξωτές κορδέλες ή πράγματι έχει αλλά κρίνει φρόνιμο να μη μας το δείξει για να μην ξεσηκωθούν και οι πέτρες. Για να μην κοροϊδευόμαστε.

Το άλλο μείγμα (αν το έχουν επεξεργαστεί) είναι εξίσου, αν όχι περισσότερο, σκληρό με το τρέχον πρόγραμμα γιατί ρίχνει το βάρος του στη μείωση των δαπανών, δηλαδή στους μισθούς, τις συντάξεις, τις απολύσεις και στο υποτίθεται σπάταλο κοινωνικό κράτος.

Υφηση θα υπάρξει με το ένα μείγμα, ύφηση και με το άλλο. Αρα ο καβγάς γίνεται για το πάπλωμα, για το ποιος δηλαδή θα διοικεί μια χώρα που είναι σε επιτροπεία. Οπότε, ας αφήσουν κατά μέρος τα περί εξουσιομανίας του Τσίπρα αυτοί που κυβέρνησαν τη χώρα επί σαράντα χρόνια και σήμερα δεν μπορούν να δαμάσουν το στερητικό σύνδρομο που τους ταλαιπωρεί κι ας έχουν περάσει μόλις 16 μήνες από τότε που απομακρύνθηκαν από τις καρέκλες της εξουσίας.

Επιπλέον τα κόμματα της αντιπολίτευσης έχουν και ένα άλλο πρόβλημα. Δεν συμφωνούν με τις εκτιμήσεις των αδελφών κομμάτων στην Ευρώπη. Ολοι οι αξιωματούχοι της Ε.Ε. και αρκετά πρωτοκλασάτα στελέχη της συντηρητικής παρά-

ταξης αξιολογούν ως πολύ θετική τη συμφωνία και εκφράζουν την ανακούφισή τους που αντιμετώπιστηκε με θετικό τρόπο μια πολύ σοβαρή εκκρεμότητα.

Η Νέα Δημοκρατία στην επίσημη ανακοίνωσή της κάνει λόγο για ταπεινωτική συνθηκολόγηση. Τέτοιου τύπου χαρακτηρισμοί ταιριάζουν σε πτημένη χώρα που παραδίδεται άνευ όρων στους εχθρούς της. Είναι για τη Ν.Δ. εχθροί οι εταίροι; Εμείς νομίζαμε, με βάση αυτά που υποστηρίζει συστηματικά, ότι είναι φίλοι, συμπαραστάτες, μεγαλόψυχοι, αλληλέγγυοι και μας βοηθούν να βγούμε από το βάραθρο.

Εχει αλλάξει κάτι στην ανάλυση της Ν.Δ.; Μήπως αποφάσισε να γίνει αντιμνημονιακή και ευρωσκεπτικιστική; Θα ήταν όντως πολύ ενδιαφέρουσα εξέλιξη αν συνέβαινε κάτι τέτοιο. Αλλά, ας μην ανησυχούν οι οπαδοί της Ν.Δ., ούτε συμβαίνει ούτε πρόκειται να συμβεί. Για ανάπηρη αντιπολιτευτική τακτική πρόκειται.

Οι Ευρωπαίοι σοσιαλδημοκράτες (Ολάντ, Μοσκοβισί, Σαπέν, Ντάισελμπλουμ, Γκάμπριελ, Σουλτς, Πιτέλα) δεν κρύβουν τον ενθουσιασμό τους για τη συμφωνία. Την ίδια στιγμή ο εγχώριος εκπρόσωπός τους (Δημοκρατική Συμπράταξη) δηλώνει ότι «η κυβέρνηση τα έδωσε όλα και πήρε τίποτα».

Αν τα έδωσε όλα, σε ποιους τα έδωσε; Στους ανάληπτους και νεοφιλελεύθερους Ευρωπαίους; Αυτά τα λένε το ΚΚΕ, η ΛΑ.Ε. και η εξωκοινοβουλευτική Αριστερά. Δικαιούνται να τα λένε γιατί έχουν μια τελείως διαφορετική αντίληψη για την Ευρώπη. Επιστρέφει το ΠΑΣΟΚ στην εποχή που θεωρούσε την ΕΟΚ σφηκοφωλιά των μονοπωλίων και την ευρωπαϊκή σοσιαλδημοκρατία το μακρύ χέρι του αμερικανικού ιμπεριαλισμού; Οχι δα. Και εδώ έχουμε να κάνουμε με μια αμήχανη αντιπολίτευση.